

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
Hová az előfizetések és a lap-
tereküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Államnyelv és a hadsereg.

Pécs, 1894. május hó 2.

Szombaton tárgyalta a magyar képviselőház a német katonai levelezések tárgyában kiadott belügyminiszteri rendelet ellen beadott kérvényeket s a többség természetesen beadta a derekát a miniszteri hatalomszó előtt; a világosan törvényellenes rendeletet szentesítette s ezzel kimondta, hogy a magyar hatóságok tartoznak a katonaság német nyelvű átiratait elfogadni s érdemileg elintézni.

Valóban megsegényítő állapot lenne ez még akkor is, ha törvényünk sem volna rá, hogy a hadsereg magyar része magyarul levelezzen az ország hatóságaival, mert hát hol van az a törvény, mely a közös hadsereg szolgálati nyelvül a németet dekretálja s a mely szabadalmat ad neki Magyarországon a magyar hatóságokkal szemben az államnyelv mellőzésére s a szolgálati nyelvül becsempészett idegennek használatára?

Az 1867. évi XII-ik törvényezikk 11. §-ában csak a közös hadsereg vezérlete, vezénylete és belszerkezete lett kivéve a magyar törvényhozás joghatósága alól, ebben pedig nem foglaltatik az, hogy a hadsereg a polgári hatóságokkal való érintkezésében, a mi már nem belszerkezeti kérdés, kivételes jogositványokkal ruházható fel, melyek a polgári hatóságokat az általános kötelező szabályoktól való eltérésre kényszerítsék. A magyar állami hatóságok törvény értelmében kivétel nélkül az önkormányzati hatóságok pedig csupán elfogadott jegyzőkönyvi nyelvek által határolt kivételekkel, csak az állam nyelvén szerkesztett beadványok és átiratok elintézésére szoríthatók, honnét veszi a kormány tehát a jogot, hogy az állami hatóságokat s azokat a törvényhatóságokat, melyeknek jegyzőkönyvi nyelve nem a német, a katonai német nyelvű átiratok elfogadására és érdemleges elintézésére rendeletileg kötelezze?

A közös hadsereg, melynek még a kiegyezési

törvény világos szavai szerint is a magyar hadsereg kiegészítő részét képezi, csak névleg közös, mert tényleg külön államot képez az államban, az sem nem a magyar sem az osztrák birodalomé, hanem folytatása és megtestesítője az eltörölt s közjogilag nem létező összbirodalomnak, mert csak így magyarázható meg, hogy az állammal szemben magának külön jogokat arrogál s a nemzet törvényes képviselőjének határozatait semmibe sem veszi. A magyar delegáció 1891. év december havában határozatilag kimondta, hogy a közös hadsereg a magyarországi hatóságokkal az állam nyelvén levelezzen; ezt a határozatot a hadügyi kormányzat, mely pedig a delegációnak törvény szerint felelős, nemcsak semmibe sem vette, hanem az udvaronc miniszterek befolyásával a törvényhozási bizottságot kényszerítette meghátrálásra s az engedelmes belügyminister sietett a német átiratokat ráparancsolni a renitens magyar hatóságokra, melyek elég naivul azt hitték, hogy a nemzet alkotmányos képviselőjének lesz annyi ereje, hogy a saját határozatainak érvényt is szerezni képes lesz.

Valóban szármalmas képet nyújtott a nemrég még büszke, erőteljes duzzadó magyar kormány és engedelmes pártja a szombati tárgyalás alatt. A belügyminister valóságos zugprókatori fogásokkal iparkodott mentegezni magát a törvénytelen rendeletért; előhozakodott azokkal a rég elcsépelelt s rég agyonczáfolt érvekkel, hogy az 1840-ki törvény csak az ezredparancsnokságokat kötelezte a magyar nyelvű levelezésre s hogy az ő rendelete előtt a tényleges állapot még rosszabb volt a katonasággal szemben. Az 1840-ik évi VI. törvényezikk először is nem az ezredparancsnokságokról szól, hanem a magyar ezredek kormányait kötelezi a magyar nyelv használatára, az ezredek kormánya alatt pedig értendők mindazon magasabb katonai hatóságok is, melyek kormányzati hatósága alá a magyar ezredek beosztva vannak; az az állítás pedig, hogy a tényleges állapot ezelőtt még rosszabb volt, annyira alatta jár az államférfiúi méltóságnak, hogy pirulnunk kell, ha ilyes

kijelentéseket a ministeri székéből hallunk, mert először is azt a volt rosszabb állapotot nem a megtámadott belügyminiszteri rendelet javította meg annyira-mennyire, hanem a delegáció határozata, másodsor pedig a korábban volt törvénytelen állapot némi javulása nem mentheti a még mindig törvénytelen újabb állapot törvényesítését.

A törvényellenesen idegen nyelv használatára kényszerített hatóságok kérvényeit azonban mindezek dacára félretették s még örülnünk kell, hogy a kisebbségi indítvány, mely ez ügyben újabb törvény hozatalát sürgette, nem lett elfogadva, mert mai viszonyaink közt el lehetünk volna készülve arra is, hogy dicső képviselőházi többségünk katonáék kedvéért még a magyar hatóságokra parancsolt volna rá, hogy a hadsereggel németül levelezzenek.

Külföld.

A bolgár fejedelem elismertetése.

Mint a Times párisi levelezője értesül, kilátás van rá, hogy a bolgár fejedelem elismertetésének kérdése békés uton elintéztessék. A szultán fogja a kezdeményező lépést megtenni arra, hogy Európa a Bulgáriában fennálló állapotokat törvényeseknek ismerje el. Anglia, Ausztria és Magyarország, Németország és Olaszország az illető levelező értesülése szerint már készek az elismerésre. Mint hírlík Oroszország kérdést intézett a bécsi udvarhoz, hogy nem bir-e Milán belgrádi tartózkodása valami titkos politikai czéllal. A határozott válasz az volt, hogy ettől nincs oka Oroszországnak félnie. Mihelyt megtörténik a király szülei között a kibékülés, azok azonnal együtt visszatérnek Párisba.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 1-én. Az örökösödési eljárásról szóló törvényjavaslatot tárgyalták le e napon. Krajtsik előadó a javaslat előnyeit igyekezett feltüntetni. Nánássy szükségesnek tartja a közjegyzői székhelyek szaporítását s az összes járásbíróságoknak telekkönyvi hatósággal ellátását. Beszéde utolsó részében az általános polgári magán-

— Nos, mit szólsz hozzá? — Kérdeztem a feleségemet, midőn a sürgönyt felolvasta.

A feleségem nagyon természetesnek találta az egész dolgot és a legnagyobb hidegvérrel szólt:

— Semmit: felmegy a fővárosba, felveszed örökségedet és punktum.

— De hisz ez lehetetlen — szóltam ingerülten a feleségemnek — hát kitől örököltél volna én ötvenezer forintot?

— Kitől? Hát nincs a fővárosban egy aglegény nagybátyád? Jusson csak eszedbe; Tóni bácsi, a hivatalnok.

A kritikuss helyzet dacára, kénytelen voltam hangosan felkaczagni. — Tóni bácsi, a hivatalnok, kire a feleségem hivatkozott, teljes életében nyolczvan krajczáros napidíjas és a Sanyaró Vendélek legsanyaróbbja volt. — Ettől a szerencsétlen főtástól örököltél volna tehát ötven darab ropogós ezrest?

— Mit lehet tudni — kapacitált tovább a feleségem. Igaz, hogy Tóni bácsi teljes életében csak napidíjas volt, de ez még nem zárja ki azt az eshetőséget, hogy pénze is lehetett. Lehet, hogy főnyereményt csinált, lutrin nyert, vagy ki tudja, hogy jutott bozzá? Szóval, semmi sem lehetetlen. Fölmegy tehát a fővárosba, fölveszed örökséged és ismét csak — punktum.

Ecce: a feleségem oly annyira kapacitált, hogy utoljára nekem is egész természetesnek tűnt fel a hihetetlennek látszó dolog — és miután elhatároztuk, hogy a legelső vonattal a fővárosba utazom: a feleségem hirtelen a nyakamba borult és lágyan, szeretetteljesen sugta a fülembe:

— Megveszed azt a ruhaszövet maradékot, ami

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A sürgöny.

— Elbeszéli egy elkéseredett családapa. —

Szerdai napon volt. A feleségem, aki rendkívüli jó gazdaasszonynak képzei magát, az ablak mellett állott és két nagy kosár tojás közül ritka szakértelemmel válogatta ki a frisseket, melyeket kotló alá szándékozott tenni. Én, valamivel távolabb tőle, a fakanapén ütem és — egyáltalában nem gondolva, hogy szavaimnak valami komoly következménye leend — azon megjegyzést bátorkodtam koczkatatni, hogy kár azt a sok jó tojást kotló alá prédálni, mert rendszeren ugyanis csak negyed része válik csirkévé s így: se pénz, se posztó, vagyis helyesebben szólva: se tojás, se csirke.

Ez az ártatlan megjegyzés, ugy látszik, nagyon bánthatta a feleségemet, mert ijesztően fenyegető állásba helyezkedett, földhöz csapta az éppen kezében levő, kotló alá alkalmas tojást és a legnagyobb mértékben kitört belőle a vihar. Keserűen a szememre vetette, hogy én vagyok a legkiméletlenebb férj a világon, hogy neki rosszabb dolga van a legutolsó cselédnél is; hogy más asszonyok, míg ő a csirke, kacska, liba és pulyka-neveléssel kinlódik, bálókba járnak, fürdőket látogatnak, udvaroltnak maguknak és isten tudja, mi mindent nem tesznek. Végre pedig — s ez a legrettenetesebb — hogy én mindenbe beleütem az orromat.

Én azonban — noha általános elismert papucshős vagyok — ezuttal eltökéltem, hogy Schlessinger leszek és nem hagyom magam. Hatalmasan tulkiabáltam tehát a feleségem üvöltését, mire eleinte

olyan mozdulatokat tett, mintha sírni akarna, de aztán, mintegy hirtelen meggondolva, gyorsan megragadta az egyik kosarat, hogy kényes tartalmával együtt a fejemhez röpitse . . .

A kosár már éppen repülni akart, midőn az ajtón kopogtattak. Diadalmas pillantást vettem a feleségemre és hogy a kosarat repülésében meggátoljam, gyorsan kiáltottam, hogy szabad.

Az, aki a szobába lépett és megjelenésével meggátolta a feleségem szándékát, kopott vasuti egyenruhába öltözött férfi volt. A szoba közepén megállott és hivatalos ridegséggel kérdé:

— Itt lakik Vlászky Kristóf ur?

— Igenis, én vagyok az. Mivel szolgálhatok?

— Sürgönyt hoztam, szólt az idegen s miután a vevényt aláírtam, — rögtön távozott.

Nem tudtam, ébren vagyok e vagy álmodom, midőn a sürgönyt elolvastam. Mintha a czeruzával irt betűk pajkosan táncoltak volna szemeim előtt. Ujra és újra átolvastam a sürgöny tartalmát, végre boszusan kiáltottam fel:

— Ez lehetetlen!

A feleségem, mint általában az asszonyok, hirtelen nagy katasztrófától tartott és ijedten kérdé:

— Mi lehetetlen?

— Ez ni, szóltam és odanyújtottam a sürgönyt, mely szóról-szóra a következőképen hangzott:

„Vlászky Kristóf Bakafok. Fővárosban lakó, aglegény nagybátyja, hirtelen elhalálozván, készpénzből álló ötvenezer forint vagyonát, végredeletileg önnek testálta. — Végredelet nálam, pénz bankban van, bármikor fölveheti.“

dr. Kigyós Károly, ügyvéd.

Budapest, fenyő-utca 19.

jogot sürgeti. Szilágyi igazságügyminiszter röviden reflektált a Nánássy és több felszólaló egyes megjegyzéseire s a ház általánosságban egyhangulag elfogadta a javaslatot. Háromnegyed kettőkor aztán már részleteiben is le volt tárgyalva.

Köznépünk és az — alkohol.

(—) Az a gondoskodás, melyet már mai nap ság az összes hivatott tényezők a közegészségügy emelése tekintetében kifejtettek, s a mely kétségte- nül itt-ott már bizonyos eredményeket is elé- rement, nem fog a kívánt teljes siker eléré- sére vezetni, hogyha az egészséget pusztító egyik legkárosabb forrást nem iparkodnak, ha nem is egé- szen bedugni, legalább hatásában csökkenteni. Mert miben áll az egészség előmozdítása? Nem másban, mint azon tényezők elhárításában, melyek az egé- ségre káros, ártalmas befolyással vannak. De nálunk a nagy halandóságnak és különösen a nagy gyer- mekhalandóságnak mélyebben fekvő okai is vannak. Nem pusztán a rossz, ronda lakások, nem pusztán a szülői gondatlansága, nem csak az a körülmény, hogy köznépünk orvosért csak az utolsó pillanatban fordul, nem a vagyoni viszonyok, a szegénység azok, melyek egyedül oly hatással vannak az egészségre, hanem és kiválóan az a körülmény, hogy a nemze- dék, mely ily korán és ily hamar pusztul, már szü- letésekor hordja magában a gyors, időelötti pusztulás csiráit; csemege nemzedék, mely minden betegsé- gi ragály befogadására fogékony, mert szülője vétkéből már a bölcsőben volt beteg, hiányozván benne az egészséges fejlődés követelménye. Hozzájárulnak az- után még a többi körülmények is, melyek a beteges diszpozíciót még elősegítik s így a kisdédek nagy részét időelötti sírba viszi. Az oka pedig ennek a mér- téktelen pálinkázásban keresendő.

A statisztikai adatok szomorú világot derítenek arra, hogy mennyire elterjedt köznépünkben a mér- téktelen pálinkázás, mely a phisikai és szellemi szervezetet egyaránt megtámadja és pusztítja. Szét- rombolja az idegeket, eltompítja az elmét, butává és erkölctelenné tesz, s megrontja az új nemzedéket, mely apái bűneiért pusztul már gyermekkorában.

Az emberbarát, a ki szomorúan látja a nagy pálinkafogyasztás következtében a nemzet phisikai erejének pusztulását, még jobban elborul, mikor a szellemi és erkölcsi pusztulás nyomait is látja.

Közegészségügyünkön kétségte- nül javíthatnak külső eszközök is, előmozdíthatják azt ezek czélszerű és gondos alkalmazása, de a generatio mégis sat- nyulni fog, hogyha az egészség legnagyobb ellensége ellen meg nem indítják a háborút, hogyha hatóság és társadalom az iszákosság ellen nem tognak vala- mit tenni. Mert ha meg is engedjük azt, hogy a szesz italok mértékletes élvezése nem káros, sőt a köznép nehéz munkájánál szükséges is, azt már csak senki sem fogja állítani, hogy azoknak mértékletes élvezete bárminő irányban haszonnal járna.

Említettük már, hogy a szesz italok, s külö- nösen a pálinka mértékletes élvezete butává tesz, eltompítja az elmét és erkölctelenné tesz, mert meg- fosztja az embert emberi méltóságától és állatá aia csonyítja s megfosztja mindentől, a mi az ember előtt

becses és drága. Ez különösen a köznépre nézve áll, a hol a pálinkaivás ijesztő mérveket öltött. Ámde a szesz italok élvezete az iparos és műveltebb kö- rökben is oly arányokat öltött, mely valóban komoly aggodalmakat képes kelteni. De első sorban azon kellene lennünk, hogy a köznép körében gondoskod- junk eszközökről, melyek által e mértékletes pálinka fogyasztásnak elejét lehetne venni. — Hiszen van faluhelyen elég ember, aki felvilágosíthatná a népet a fölött, a mi javára szolgál s a mi egyenesen ká- rára van. Nem volna jobb, a népet inkább arról fel- világosítani, hogy saját egészsége és élete ellen tör, ha mértékte- nül élvezi a pálinkát; hogy nemcsak saját magát teszi tönkre, hanem tönkre teszi családját is. És hány család nyomorát, szerencsétlenségét okozza a családfő iszákossága? Mert az iszákosság bünbe is sodorja az embert. Hiszen sokszor olvassuk az emberöléssel, gyilkossággal vádoltak vallomásait, a hol ménteségül hozzák fel, hogy részegek voltak, hogy nem valának beszámítható állapotban; és mű. eltebb elemeknél is gyakran ez játszik mentő szerepet. Való- ban kevesebb bünesetről kellene számot adni a statisztikának s kevésbé tarka volna a bünkrónika, hogyha nem volna oly nagy az iszákosság; hiszen a mint látjuk, az apa- vagy anyagyilkosság számos esete is erre vezethető vissza. Már most eltekintve a közegészségügy szempontjától, vajjon nem volna- e érdemes a közkerülés szempontjából foglalkozni a kérdéssel: miképen lehetne a rohamosan terjedő iszák-osság ellen védekezni s nem lehetne e valamiképen köznépünket helyesebb, okosabb ösvényre terelni. A pálinka mértékletes élvezése bizonyára szükséges a köznépnél, de ez ellen józan ember nem is fog szólni; de méte-lylyé nem szabad válnia a pálinkának, me y nemcsak az egyes ember szervezetét dúlja fel, hanem egész családok békéjét, üdvét rombolja széjjel; mert azt mindenki tudja, hogy a pálinkának eredetileg csekély a jó hatása, az ő rossz visszahatásában ke- gyetlenül boszulja meg magát. Mert tápláló erővel nem bír, de inkább fogyaszt, anyagilag és szellemileg egyaránt. És minő pálinkát iszik ez a mi köznépünk! Egy kis vízzel kevert spiritust, s ezzel rontja meg magát. Csak sok legyen és olcsó, a mi voltaképen mégis csak kevés és drága.

Valóban intező köreink érdemes dolgot csele- kednének, hogyha e pálinkaivási epidéma ellen va- lamit tennének; a közegészségügyet ez által emelhetnék még csak oda, a hol annyira látni szeretnék. Z.

Hirek.

(—) **(A király unokája.)** Mária Valeria főhercegnő egészséges fiúgyermeknek adott életet. Királyunknak ez a 8. dik unokája és Mária Valeria főhercegnőnek a harmadik gyermeke. Ugy az anya, mint az újszülött főherceg egészségesek. A királyné külön vonaton leányához utazott Welsbe, a hova gr. Festetich udvarhölgytől kísérvet érkezett a Lichtenegg kastélyba. A király pedig Mária Imma- culata főhercegnő palotájába hajtattott és ott kifejez- te szerencsekívánatait a főhercegnőnek harmadik unoka- ja születése alkalmából. A király félórát időzött a palotában és azután visszatért a Burgba.

— Hol vagy? Én istenem, hát Kolozsváron. — De mi bajod, hisz egészen oda vagy!

— Éppen az a bajom, hogy Kolozsváron va- gyok, mikor Pestre akartam utazni, de a nagy siet- ségben a Pest felé menő vonat helyett erre ültem, mert a két vonat ugyanis egyszerre indult, s így sodort a véletlen Kolozsvárra.

Itt sem volt tehát mit tenni, mint megvárni a legközelebb Budapest felé menő vonatot.

Bementem a váróterembe és nyolcz órai vára- kozás után ismét vonatra ültem, szépen visszazoná- tsm Bakafokra és onnan másnap délelőtt szerencsé- sen a fővárosba érkeztem.

Mihelyt a vonatról leszálltam, rögtön bérko- csiba ültem és elhajtattam az ügyvédhez.

A fiskális alacsony termetű, sovány emberke volt, apró savó színű szemekkel, kopasz fejjel és erősen őszbecsavarodott kecskeszakállal.

Mikor megtudta, hogy kihez van szerencséje, majdnem földig hajolt, británikával kínálta meg, fotelt tolt elem és folytonos hajlongások közt bókolni kezdett:

— Áhh, hozta isten Vlászky ur! Hozta isten. Milyen szerencse. Fortuna asszony ugyancsak ked- vezett...

Én nagyon szomorú arcot vágtam és igen meghatottan szóltam:

— Szegény nagybátyám...

A ravasz fiskális olyan kézmozdulatot tett, mintha mondaná: „ugyan ne komédiázz, hisz tudom, hogy örülsz“ — aztán hirtelen, minden bevezetés nélkül, kérdé:

— De a kefekötéssel — gondolom — csak fel méltóztatik most hagyni?

A lehető legnagyobb csodálkozással néztem a fiskálisra.

(—) **(A hadsereg köréből.)** A mult számunk- ban közöltünk már néhány kinevezést, most a kö- vetkezőket közöljük: I. oszt. kapitányokká: Geiszl Kálmán, (44-es) Simunic József, (52-ös) II. oszt. kapitányok léptek elő; Zink József II. oszt. kapi- tány az 52. gy.-e.-től a 25. gy.-e.-hez helyeztetett át, mint I. oszt. kapitány; II. oszt. kapitányok lettek a következő főhadnagyok: Polz Frigyes, Geyer Oszkár, (52-ösök) Pollák Rezső, Novák János; (44- esek) Steiner Vilmos főhadnagyot, mint II. oszt. kapitányt az 52. gy.-e.-től a 44-ik gy.-e.-hez helyez- ték át. Főhadnagyokká a következő hadnagyok léptek elő: Hof Viktor és Bátorffy Vilmos 44-esek. Hadnagyokká a következő tiszthelyettesek: Karly István, Rieglmayer Rezső, Riepl Lajos, Ro- seney József 52-ösök és Boor Gyula 44-ik gya- logezdrebeli. Sternberg Lajos gróf tiszthelyettes a 99-ik gyalogezredtől az 52-ösökhöz helyeztetett át. A tartalékos tiszthelyettesek közül a következők léptek elő hadnagyokká: Radákovics Adalbert, Bok Géza és Takács Elek 52-ösök és Kapocsányi Appel János 44-es. Thyll Géza tartalékos had- nagy a 63. gyalogezredtől a 44-esekhez helyeztetett át. Az orvosi karban a következő változás történt: Schaltz István, a budapesti 17-es katonakór- ház főorvosa ugyanily minőségben az 52. gy. ezredhez, Rónai Jakab dr. a temesvári 21-es kórház főor- vosa a 44-ik gy.-ezredhez helyeztetett át. Bass Ede dr. 44-ik gy.-ezredbeli II-od oszt. ezredorvosa a 6-ik vadászszázalhoz I. oszt. ezredorvossá neveze- tett ki. Arzt Jakab dr. II-od oszt. ezredorvossá neveztetett ki a 44-ik gy.-ezredhez. Floth Felix 44-es főhadnagy a 4-ik hadtesthez alintendánsá, Flammenbergi Brenner Jenő, a 4-ik hadtest vas- uti vonalparancsnoka a 44-ik gy.-ezredhez I. oszt. kapitányvá neveztetett ki.

(—) **(A honvédség köréből.)** A király a májusi előléptetések alkalmából, mint megirtuk, ki- nevezte: vezérőrnagygyá: Schlippenbach Ist- ván grófot, a 3. lovasdandár parancsnokát. A pécsi 19. honvédgyalogezrednél a következő kinevezések történtek: ezredes lett: Thelmann József alezredes; őrnagy: Preyer Károly I. oszt. százados, az I-ső zászlóaljnak parancsnokává való kinevezése mellett, s Munkácsi Adolf I. oszt. százados; II. oszt. százados: Ivánka Sándor főhadnagy; főhadnagyok: Váry Elemér, (a 21. gy.-ezrednél.) Eddy Gyula, Tóth Tivadar, Zöld Mór hadnagyok. Őrnagyí il- letéket nyert Balta Béla lovassági I. oszt. százados a pécsi 8. honvédhuszárezred parancsnokává való kine- vezése mellett. A pécsi 8. honvédhuszárezrednél főhad- nagyok lettek: Kaposmérői Mérey Árpád s Bogya y Kornél hadnagyok; hadnagyok: Morva y Béla és Vásony Béla hadapród-tiszthelyettesek; törzsorvos: Kodoly Elek dr. I. oszt. ezredorvos a pécsi hon- védállomás orvosfőnökévé való kinevezés mellett; I. oszt. ezredorvos: Csejdi Gábor dr. II. oszt. ez- redorvos; a tartalékban II. oszt. ezredorvos lett: Vajdits Alajos dr. főorvos; I. oszt. alállatorvos: Schvanner Károly.

(—) **(Az egyházmegyéből.)** Fetter Gyula székényi segédlelkész Székénybe, Neumayr Dezső püsp.-sz. erzsébeti segédlelkész Lőcsre adminisztrá- tornak neveztetett ki. Fajth Lajos bátai adminisz- trátor visszahelyeztetett Szegzárdra segédlelkésznek.

a Nathán Náci kirakataban van kitéve, ugy-e? Na- gyon szép, tudod és a tanácsosnének is ebből van.

— Természetes, hogy megveszem. Kitelik az ötvenezer forintból — bízattam a feleségemet, mintha a ropogós bankjegyek már a kezemben lettek volna.

Ezután a csomagoláshoz fogtunk, a mivel csak- hamar elkészültünk és rohantam ki az állomáshoz.

Már másodikat csengettek, midőn kiértem és éppen annyi időm volt csak, hogy jegyet váltsak és a már induló vonatra ugorjak.

Másodosztályu kupéba helyezkedtem el és csöp- pet sem törődve a többi utasokkal kenyelmesen vé- gig dültem a bőrkanapén s erősen lehunyt szemek- kel ábrándoztam az ötvenezer forintról, a mi legkö- zelebb a markomat fogja csiklandoztatni. — Eköz- ben pedig elaludtam.

Hogy meddig aludtam, még mai napig sem tudom, arra azonban világosan emlékszem, hogy egy jól megtermett asszonyság ránczigált fel álmomból, a fülembé kiabálva:

— Keljen fel uram megérkeztünk.

A „megérkeztünk“ szóra eszembe jutott a megboldogult Tóni bácsi, meg az ötvenezer forint.

Gyorsan kaptam a paktáskámat s kiugrottam a kocsiból. De alig tettem pár lépést az indóház felé, midőn valaki hátulról a nyakamba kapaszkod- dott s egyidejűleg a fülembé kiáltotta:

— Kricsi, Kricsi! Szervusz Kricsi!

Hátra pillantottam és majdnem sóbálványnya váltam, minden hajam szála az ég felé kezdett ka- paszkodni, mert az a valaki, aki nevemen kiáltott és belém kapaszkodott — az anyósom volt.

— Kricsi, hát nem őmersz — csodálkozott az anyósom, hisz én vagyok, a kedves mama.

— Látom — nyögtem keservesen, de volta- képen hol vagyok?

A kefekötéssel? kérdém, szinte megsértődve — hisz soha sem voltam kefekötő.

Most a fiskális nézett furcsán és szinte tajté- kozva a dühtől, ordított:

— Hogyan? hát az ur nem kefekötő? Akkor az ur család, svindler, szédelő, szélhámos! Hallja az ur, én fővárosi köz- és váltó ügyvéd vagyok, engem rá nem szed! Átadom az urat a policzójának! Az az örökség nem az uré, hanem a kefekötőé. Igen a kefekötőé.

Valóban szerettem volna a dühöngő prókátort amagy magyarosan nyakon teremteni, de ehelyett olyan savanyu arcot vágtam, mintha abban a pillanatban halásztak volna ki valami savanyuuborkás üveg- ből, mert eszembe jutott, hogy az a végzetes sürgöny nem nekem szült, hanem annak a másik Vlászky Kris- tófnak, aki szinte Bakafokon lakik és tényleg kefe- kötő, tehát az örökség is az övé.

Az ügyvéd ur látva hosszúra nyult arcomat, kissé csenedesebb lett, s miután megmagyaráztam neki a végzetes tévedést, barátságosan kezét nyújtott és ünnepélyesen bocsánatot kért a személyem ellen hasz- nált sértő kifejezésekért, egyszersmind legnagyobb sajnálatát fejezvé ki a végzetes tévedés fölött.

Mitán a fiskálissal ily módon rendbe jöttem, egy kisebbszerű falusi patika keserűségével a szi- vemben, baktattam nagy busan az állomáshoz és csak midőn a vonatra ültem, futott át a didergő hideg azon gondolatra, hogy mit mond a feleségem, ha a dolgot megtudja...

*

A feleségemet valóban nagyon megrendítette a csapás, de hamar meg is vigasztalódott, mert azt a ruhaszövet maradvékot a Nathán Náci kirakataból már előre megvásárolta.

Harsányi Soma.

Kápláni minőségben áthelyeztetek: M a s s o n Lipót Beremendről P. Szt. Erzsébetre, S i r i s a k a Ignác Himesháziáról Beremendre, D i ó s s y József Szegzárdról Himesháziára, G y i m ó t h y Jenő Kurdról Hőgyészre, K r u m Péter Olaszról Kurdra, K i s s Rezső Mozsgóról Olaszra.

— **(A pécsi Kossuth-szobor bizottság)** f. hó 6-ikán vasárnap, d. e. 10 órakor a városház közgyűlési termében ülést tart, melyre az elnökség ez uton meghívja azokat is, kik a szoborbizottság tagjainak sorába belépni óhajtanak, de ezen hajlandóságukat eddig még nem jelentették be.

— **(Miniszteri látogatás Mohácson.)** Hétfőn, ápr. 30 án d. e. 10 óra után valamivel megérkezett a Dunagőzhajós társaság „Tegethof” hajója, mely Bethlen András gróf, földmívelésügyi minisztert és kíséretét hozta. A mohácsi gőzhajóállomás kikötőjét — daczára annak, hogy a miniszteri látogatás egészén magánjellegű volt — mégis nagy embersokaság lepte el, a megye, a járás és a város fejei megjelenése és a fellobogozott Dunasor egészen ünneplés színezetet adott a rövid látogatásnak. Bethlen András minisztert a hajóból való kiszállásánál Kardos Kálmán főispán és Szily László alispán üdvözölték, kíséretükben voltak Trixler Károly, Forray Iván főszolgabírók, Csöngö Mihály bíró és az egész községi tisztviselői kar, nemkülönben a képviselőtestület. A Dunagőzhajós társaság nevében pedig Wilfinger Pál mohácsi ügynök festői díszruhában jelentkezett a miniszter előtt. A miniszter a gőzhajó állomástól gyalog ment a különben is közeli védőtől a védőfal-építési munkálatok megtekintésére. A dolgozó munkások nagy éljenzéssel fogadták a minisztert és előkelő kíséretét, melyben ott láttuk Perczel Dezsőt, a képviselőház alelnökét, Busbach Pétert, Pázmány Dénes, Szél György stb. képviselőket, Rapaics miniszteri tanácsost, Bácsmegeye alispánját és Medveczky kir. folyamfőmérnököt stb. A munkálatok helyszínén a vezetőszeret Stájevics János, a mohácsi kerület képviselője végezte, ki a munkálatok megtekintése közben bemutatta a miniszternek Rosenfeld Simon, Frank Manó és Blau Rezső vállalkozókat. A miniszter élénk figyelemmel nézte meg a betonfal építését, de figyelme kiterjedt az egész terepre is, a mely a kisajátítások folytán történt rombolások után nagyon szomorú képet nyújt. Mintha csak valami földrengés aratta volna szörnyű diadalát, annyi rom, pusztulás, csonka fal tángor Mohács ezen részén. A miniszter rövid áttekintés után testet adott azon gondolatnak, a mely minden szépérzékkel bíró mohácsi ember lelkében élt már régen, ki nemcsak a jelent látja, hanem a ki Mohács fejlődését, jövőjét, a későbbi idők által nyújtandó előnyöket, a város modernné lételét s szépülését bizton hiszi. — „Ennek a piszok-résznek el kell innen tűnni!” — mondta a miniszter, értvén alatta a kisajátítás után a Duna partján most már kiáltóan disztelenkedő viskók összevissza szabdalat maradványait. Valóban csak ugy lesz ezen védmunkálatoknak gyakorlati, de egyuttal a jövőbeli fejlődés és szépülés tekintetben óriási haszna, ha Mohács még folytatja a kisajátítást és a Duna-partot megszabadítja az ott disztelenkedő „piszok-rész”-től. Hasznossági és szépészeti szempontból különösen le kell romboltatni a betonfal futásának északi részén levő házsört és a belvárosi templom terét szabaddá kell tenni a Dunáról. Szily alispán a miniszter meditatiójára rögtön a legtalálóbban felelt: „Mohács áldozatkészsége, de még jövője is megérdemli azt, hogy a kormány duplázza meg azt, a mit e munkálatokra szánt Mohács javára és akkor bizonyára el fog tűnni e „piszok-rész”. A közelálló ügyes rögtönzésekért lelkesen megéljenztek az alispánt. Rövid félórás időzés után a miniszter és kísérete visszatért a hajóra, a mely csakhamar dél felé vevén útját, elszállítja az illustris társaságot a sirinai dunaátvágáshoz, mely a mohácsi sziget alsó részének valóban kiváló vízepítészeti nevezetességét képezi.

— **(Halálozás.)** Müller Róbert a színházi zenekar igazgatóját és nejét szül. Szemányi József atyától sulyos csapás érte; 4 éves Ilonka leányuk, ki a családnak kedvence volt, április 30-ikán elhunyt Pécsen. A budai külvárosi sarkon levő családi sírboltban helyezték f. hó 2-ikán örök nyugalomra a kis ártatlant. Klezár Lajosné Dévényi Gabriella hosszú szenvedés után f. é. április 30-ikán 24 éves korában elhunyt Dárdán. — Veják Ferencné szül. Szily Gizella f. hó 1-én 36 éves korában hirtelen elhunyt Szabolcsbányán.

— **(A Pécsi athleta club)** kedden délután tartott igazg. választmányi ülésén elhatározta, miszerint a tavaszi házi versenyt nem e hó közepén, hanem június hó 8-án fogja megtartani. Ezen halasztásnak egyik fő oka azon körülmény, miszerint a verseny-pálya, mely célra a Tettye fensík egy részét kapta a club, nem készülhet el e hó közepéig. Ezen verseny-pálya ugy lesz elkészítve, hogy állandó pályaként szolgálja a célt. A gyűlés kijelölte a versenybírószágot, a versenyszámokat és díjakat. A versenyek kezdete d. u. 4 órakor lesz, s az egyes számok között és a versenyek után a táncznál a katonazenekar fog játszani. Belépti díj személyenkint 1 korona (50) kr.

— **(Május elseje.)** Az idei május elseje bátran beillett november elsejének. Hideg szél csapkodta az esőt a járókelők szemébe és sötét felhők takarták el az édes napsugárt. Mindazonáltal az utcák nem voltak néptelenek. Már kora reggel sokan kimentek a Tettyére, vagy az utcákon megállva halgatták a 44. cs. és kir. gyalogezred zenekarának harsogó zenéjét. A merre a zenekar elvult, sok ablak mögül voltak láthatók kíváncsian kitekintő s bájosan mosolygó női fejek; olykor-olykor bozontos szakáll, vagy kusza bajusz is megjelent a függönyök mögül, néhol meg álmos szemek kandikáltak ki, melyekből nyomban kiszökött az álom a felvillanyozó zenére. A délelőtti folyamán a munkások, kik e napon ünnepet ülnek, párosával vonultak az utcákon végig a Scholz-féle sörcsarnokba; kabátjaikon a piros szalagall körülövezett munkás jelvényekkel, melyeken írva állott: Általános választási és szavazati jog. Éljen a nemzetközi szociáldemokrácia. A jelvények közepén három nyolczas volt elhelyezve egymás mellett. A Scholz-sörcsarnok tágas helyiségeibe érve hozzáfogtak a söriváshoz. A vendéglős nem győzött elég hordóval csapolni. Hogy a diskurzus hangos volt, az magától értetődik olyan helyen, hol néhány száz ember összeszűföldök és sört iszik. Meghányták-vetették a sorsukkal összefüggő kérdéseket s a helyzetük javítására czélzó törekvések fölött élénk eszmecsere folytattak, mely a sörös poharak mind sürűbb ürültével túlélnétségbe csapott át. Vaszary Gyula rendőrfőkapitány, ki az e napon szokásos zavargások megállítására valamennyi rendőrt mozgósította, figyelmeztette az összegyűlteket, hogy kiadott rendelete értelmében gyűlés nem tartható s ha mégis a tilalom daczára gyűlést szándékoznak, ugy kénytelen lesz a legszigorubb eljárás alkalmazását foganatosítani. A főkapitány erélyes szavai nem maradtak hatás nélkül. A munkások lelkes éljenzések közt kijelentették, hogy nem fognak gyűlést tartani, nem fogják a közrendet megzavarni, hanem békés polgárokhoz illően mulatni fognak. S nem is csináltak rendtelenséget. Itták a habzó sört, nótákat énekeltek, aztán elhatározták, hogy délután a mulatság folytatására Üszöghbe rándulnak ki. S ki is rándultak. Két óra felé összegyűledeztek a budai külvárosi vám előtt s onnan haladtak az üszöghi erdőbe, párosával, de ekkor már az asszonyok, leányok s gyerekek is hozzácsatlakoztak a kirándulókhoz s különböző ismert és ismeretlen dalok éneklése közben megérkeztek a czélhoz s folytatták a délelőtti megszakított mulatságot. A kirándulók száma megközelítette a 900-at. Folyt a bor és sör s a vidám tréfa. A mulatság estig tartott. Este aztán visszatértek a városba, hol békésen elszéledtek.

— **(Nem lesz bérmálás pünkösdkor.)** Mint értesültünk, Dulánszky Nándor dr. megyés püspök az idei pünkösdkor nem fog bérmálást tartani.

— **(Somogyi Károly föllépte.)** Jeles színigazgatónk Somogyi Károly, ki mint színész is, kedvence közönségünknek, közelebb egyik legjobb szerepében a „Vadorzók” Sorau-jában fog föllépni először e szezonban.

— **(A Mecsek Egyesület)** tudomására hozza a tagtársaknak, hogy a Szent kútról a Jakab-hegyre vezető út, mely eddig sárga színnel volt jelölve, legujabban sárga szín vörös keretben jelzést kapott, hogy jobban szembeütő legyen. — Felkértenek azért a kirándulók, a kik M. Ürögből nem a fehér jelzésen, hanem az Abaliget felé vezető vöröskék jelzésen indulnak a Jakabhegyre, hogy e vöröskék jelzésről ott, a hol a fent említett vöröskeretes sárga jelzést találják, ez utóbbira térjenek, mire különben egy tábla is figyelmeztet. A Jakabhegyi vadászházban máttól fogva a M. E. által helyben hagyott „Étel- és ital árjegyzék” van kifüggesztve. Az árak valóban igen mérsékeltek, így pl: leves 6 kr, pörkölt 24 kr, paprikás csirke galuskával 40, peccsenye salátával 45, tészta 16, sonka 26, virstli 15, fekete kávé 10, tej 5, vaj 16, turó 12, egy liter fehér bor 36 és 40, siller bor 30, egy üveg sör 15, szóda víz 6, rohi víz 20 és 30 kr. Társasébed (leves, pörkölt, tészta, szárnyas salátával, fekete kávé, kenyér, bor) 1 frt 20 kr. Tömeges kirándulásnál az ellátás előre megrendelendő, a mi legkényelmesebben ugy történik, ha a hetivásár napjain a városteplom előtt árusító Jakabhegyi cigányok útján egy levelet küldünk az erdőőrnek. — A Kardosuti pavillonban kis üveg sör 15, nagy üveg 20, szalámi 10 és 20, percz 4, kenyér 2 kr, stb. A Jakabhegyi kilátó tornyot, hogy azt éretlen suhancok rongálásaitól megkíméljék, le fogják zárni, s a kulcsot az erdőszlakban elhelyezni, hol a kirándulók azt bármikor kézhez vehetik. Az Egyesület társas kirándulásait május hóban fogja megkezdeni. A Kardos ut meghosszabbítási munkálatai már folyamatban vannak, s rövid idő múlva átadják a használatnak. Az egyület reméli, hogy a Mecsek csúcsi kilátó tornyot is még ez évben fölláthatja s így ez évre tervezett munkálatait mihamar befejezi. Az egyesület uti kalauza is készül s a szerkesztő bizottság a tagtársakat fölkéri, hogy a vidékre vonatkozó érdekesebb

adatokat a titkár útján vele közölni sziveskedjenek. A turista térkép szinte készül s ha a bécsi katonai térképező intézettel sikerül a megegyezés, akkor rövid időn az is meg fog jelenni. Az elmúlt évi jelentést és tudnivalókat felőlelő füzet kézbesítését az egyesület már megkezdte, ha valaki tévedésből nem kapná meg, forduljon a titkárhoz. Ajánljuk az egyesületet, mely már eddig is annyi kényelmet szerzett kiránduló közönségünknek — olvasóink szives figyelmébe. Rendes tagdíj évenként 2 frt, s jelentkezők legcélszerűbben levelezőlap útján lehet Kis József titkárnál (Király u. 37) vagy a Valentin könyvkereskedésében elhelyezett aláírási iven.

— **(A helyettes városi főmérnök.)** A Munczart Géza halálával megüresedett városi főmérnöki állást Kardos Kálmán főispán ideiglenesen Rauh János városi mérnökkel mint helyettesül töltötte be.

— **(A joghallgatók tavaszi táncmulatsága.)** A pécsi jogakadémia polgársága f. é. május 19-ikén a „Pécsi jótékony nőegylet” helyiségeiben a jogakadémiai olvasókör javára zártkörű tavaszi táncmulatságot rendez. A rendező bizottság tagjai: Angyal Pál elnök, Gerentsér László, Jasek Sándor, Késmárky Dezső, Lajpzig József, Maletér István, Reberics Imre, Schultz Ferencz, Simon József, Szerdahelyi László, Szivér István, Szivér Lajos, Szöllösy Gyula, Tabak Lajos, Tichi Ferencz, Vio Antal. Belépti díj: Személyjegy 1 frt. Kezdeté esti fél 9 órakor. Jegyek válthatók a tánczestélyi napján az „Olvasó kör” helyiségében (Akadémia épület II. emelet balra) d. e. 9—12 és d. u. 3—5 óráig és este a pénztárnál.

— **(A földmívelésügyi m. kir. miniszter)** f. é. május 1-től kezdve a szőlészeti és borászati felügyelői kerületek szaporítása alkalmából új beosztást lé tett életbe s ennek folytán a pécsi kerület területe: Baranya és Somogy vármegyék. Felügyelő: ifj. Gábor József Pécsen.

— **(A főgimnázium önképző köre)** m. hó 29-ikén tartotta meg évzáró gyűlését, melyen Zalai Mihály elnök kihirdette a pályázati eredményeket. A kaszinó Széchenyi pályadíját Ujvári Ede (4 arany), Inczedy Dénes pályadíját Sikora Gyula (1 arany), Kisfaludy Imrét Ujváry Ede (1 arany), Verböczy legjobb értekezésnek kitűzött díját Pauer Frigyes (1 arany), Verböczy lírai költeményre szóló díját Tarnai L. (1 arany), Zalai Mihály irodalom történeti pályadíját Pilch Andor (1 arany), a kör ballada díját Pauer Frigyes (1 arany), művelődés történeti díját Pilch Andor (2 arany), történelmi díját Schwell Lajos (1 arany), Erreth János képviselő által kitűzött honvéd szobor koszoru díját Sikora Gyula (27 frt), Nemes Tivadarnak a legszorgalmasabb tanulóknak följajánlott 1 aranyát Égi Kálmán, Magdics Gáspár a legjobb szavalónak följajánlott 1 arany díját Sikora Gyula, Dulánszky megyés püspök 2 frt díját Jakopovics J., Inczedy Dénes igazgató által a legjobban megmagyarosodott idegen ajku 8-ik osztályu tanulóknak kitűzött 1 aranyat Reiterberger József, pap növ., Szily Ádám 5 koronáját Dömel Róbert, Pauer 10 koronáját Szüts Jenő és Szuly Aladár 5—5 koronát nyertek.

— **(A Feiler Hamedli-féle sajtóperben)** a kir Curia Hamedli fényképész semmisségi panaszát elvetett s így Hamedli Gyula fényképész tartozik lelni a 8 napi fogházat, s megfizetni 50 frt pénzbírságot s 40 frt ügyvédi díjat.

— **(A pécsi szocialista.)** A rendőrség tegnap — elpirult. Egy szegény ördög, a kit a rendőrségi tisztviselő elé hajtottak verekedésért, mondtó valamit, a mi az elevenen találta. A jelenet és párbeszéd röviden így folyt le:

A szocialista alak egy nagy karbonári kalapot szorított a karja alatt s kabátján ott diszelgett a piros szocialista jelvény s egykedvűen nézett ide-oda. Tegnapelőtt éjjel verekedett az ipse. Egy benszülöttnek, aki sehogysem akarta megérteni a szocialisztikus eszméket, pusztá kézzel megmagyarázta, mert szóval a jámbor pára nem tudott felelni arra a kérdésre, hogy mi is tulajdonképen az a szocializmus?

— Hogy hívják magát? — kérdi a tisztviselő.

— Engem hívnak Johan Kuribek.

— Hová való?

— Csehországból, de már tiz esztendeig laktam Budapesten.

— Hát aztán minek jött Budapestre Pécsre? Van itt elég szegény ember. Itt még ugy se tud megélni.

— Nem is azért jöttem én — jó kedvemből — mondja Johan Kuribek.

— Van neked egy rossz szokásom — dörmög a szocialista atyafi — a miért Budapesten sok bajom volt.

— Azt hiszi, hogy a rossz szokás-át itt eltűrjük mi? Aztán mi az?

Kedélyes képet vág Johan Kuribek.

— Nagyon szeretek az utcán — ordítani minden szombaton és vasárnap, különösen május 1-én. Egy kollégám a Michel Cservinszky írta nekem, hogy Pécsen minden szabad.

— Ohó, — botránkozik meg a tisztviselő, — itt se szabad atyafi.

— Bocsánat, én már egy esztendő óta lakok itt, de még nem volt miatta bajom, pedig minden szombat és vasárnapon, úgy ordítok, mint a bengáli tigris.

A tisztviselő elpirult. Kuribek pedig — elillanni akart, de nyakon csipetett és hüvésre tétetett.

— **(Tilos a vasuti pályatesen való járkálás.)** A rendőrkapitányi hivatal a következő hirdményt bocsátotta ki: Értesitem az Úszögbe és az új sörgyárhoz kiránduló közönséget, hogy a vasuti pályatesen való járkálás a személy- és forgalom biztonsága tekintetében tiltva van; ezen tilalom ellen vétők a kihágási btk. 111. és 112. § utköző kihágást követnek el és egy hónapig terjedhető fogház és 200 frtig terjedhető pénzbüntetés, illetőleg 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fognak fenytetni.

— **(A „hős Milka“ elfogva.)** Mohácson még élénken emlékeznek arra a gyilkossági kísérletre, melynek színhelye egyik népes utca volt. Milinovic Rukáné szül. Oglénovic Milka, egy igen szép, junói természetű asszony, kit köznyelven csak a „hős Milka“nak neveztek, ezelőtt 2—3 évvel ráesett újdonsült vetélytársára, szeretőjének Bakó Jánosnak újabb kedvesére s féltékenységtől elkábítatva fényes nappal, nyílt utcán revolverrel többször rálőtt. A kir. Curia, mint harmadfokú bíróság 2 és fél évi fegyházra ítélte el gyilkossági kísérlet miatt, de az ítélet előtte nem volt kihirdethető, mert a kir. tábla ítélete után megszökött s nem tudták fölhalálni. Országos körözését rendelték el ezután s tegnap végre hosszú keresés után elfogták s a pécsi kir. tsvszék elé állították, hol kihirdették előtte az ítéletet, s megkezdte büntetését: Érdekes, hogy a „hős Milka“ az első bíróságnak 3 évet kiszabó ítéletében megnyugodott, mert szeretője, Bakó János is a pécsi fogházban ült s ő azt hitte, hogy együtt lehet a kedvesével. A merre tegnap vitték, mindenki megbámulta a nem közönséges természetű s szép arcú asszonyt, a mint lesütött szemekkel haladt az öt kíséző börtönőrök közt.

— **(Halva találták.)** Biró, csufnéven Pupka Mihályt a pellerdi szőlőhegyi présházában kedden reggel halva találták. Valószínűleg a pálinka túlságos élvezete okozta halálát.

— **(Gőzfertőtlenítő gépek.)** A m. kir. belügyminiszter leiratot intézett a vármegye törvényhatóságához, melyben elrendeli, hogy a községek a fertőtlenítések sikeres keresztülvitele céljából gőzfertőtlenítő gépeket mielőbb szerezzenek be. A Walsler-féle budapesti cég ajánlatot is adott ilyen gépekre, melyek két féle árban 815 frt és 920 frtért kaphatók teljese felszereléssel együtt.

— **(Vándor szabónak adta ki magát.)** Farkas Emil nagy peterdi lelkészhez a napokban egy udvarias és rokonszenves arcú egyén állított be. Woltman Péter szigetvári lakosnak és vándor szabónak mutatta be magát a már többé nem szokatlan mélybók és hajlongások közt segy dikciót tartott, melyben elősorolta nagy számú családjának irtóztató nyomorát, de ő azért nem fordul az emberbarátokhoz könyöradományokért, mert ő önértetes ember, ki az ilyesmit, még karjai épek, bűnnek tartja. Dolgozni akars így tartani fenn inséggel küzdő családját s ezért határozta el magát a vándorszabóságra. A lelkész az igazaknak tetsző szavakra egy értékes kabátot adott át a szépen beszélő szabónak kijavítás végett s ráadásul jól megtraktálta s még 1 frt felpénzt is adott. A szabó a lehető legérzékenyebben vett bucsut a lelkésztől s elment azzal, hogy másnap elhozza a kabátot. De se a kabát se a vándorszabó nem került meg többé. A hivatalos nyomozás kiderítette, hogy az ipsze sohasem lakott Szigetváron, s nem más mint egy mágocsi illetőségű közönséges csaló, ki ily módon csapja be a jószívűeket.

— **(A filharmóniai hangverseny jó vedelme.)** A f. é. ápril 24-én megtartott filharmóniai hangverseny bevétel: 365 frt 70 kr volt; a kiadás: 222 frt 41 kr rugott; maradt tiszta jövedelem: 143 frt 29 kr, mely a Mecsek-Egyesület és a Tűzoltó egyesület közt oszlik meg. A rég nélkülözött tűzoltótorny létesítésére a következő adományok folytak be: Taizs József 3 frt 50 kr, Engel Mihály 10 frt, Schapring Gusztáv 10 forint, Himmel Ferencz 10 forint, Erreth Antal 5 forint, a légszuszgyár igazgatósága 5 frt, a tűzoltóság egy barátja 2 frt 50 kr, Pintér József 3 frt, Kain cs. és kir. kapitány 2 frt 50 kr, Spitzer Béni 2 frt 50 kr, Üilmann M. Károly 2 frt 50 kr, Krausz Mór 2 frt, Toldy Béla dr. 2 frt, Bedő Imre 1 frt 20 kr, I. I. 1 frt, L. Gy. 1 frt, özv. Tausz Vilmosné 1 frt, Tauszig Armin 1 frt, Madonna 50 kr, Stern Károly 50 kr, Klein Pista 20 kr, Nasitz Adolf 20 kr, Streicher Lajos 20 kr, N. N. 20 kr, összesen 67 frt 50 kr. Ezen adományokért a tűzoltó egyesület parancsnoksága ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja.

— **(Talált csontváz.)** A pellerdi határban lévő pécsi kanálisban az árokásók kedden egy új gyékénybe varrt csontvázat találtak árokásás közben. Az ügy további intézkedés végett a pécsi járás főszolgabírói hivatalához tétetett át.

Művészet, irodalom.

Dolovai nábob leánya. Herczeg Ferencz e népszerű színművét hétfőn adták színészeink meglehetősen látogatott ház előtt. A darab, dacára a múlt évi többszörös ismétléseknek, nem vesztett vonzó erejéből, a mi nagyon természetesen a múlt évi igen sikerült előadásoknak köszönhető. A mostani előadás sem maradt mögötte a múlt éviéknél s láttunk igen jól megjárt színpadot. R. Balog Etel, Kalmár Piroska, Balla, Follinus, Peterdi alakításai elegendő ismeretesek. Szakács, Erdélyi és Szilágyi Bertáról szívesen elismerjük, hogy beillettek a keretbe s az összjátszót előnyösen emelték ügyes előadásukkal. A kisebb szereplők is dícséretesen működtek közre. Kalmár Pirokát tisztelői a 3 ik felvonásban egy igen szép nagy virágkosárral lepték meg. Az előadás zajos tapsok közt folyt le.

Cziterás. Konti József új operettje harmadszor is szép számú közönséget vonzott kedden a színpadra. Az előadás fölötté áll az előző kettőnek. Pezsgő jó kedvvel játszották a szereplők bohókás szerepeiket s a közönség nem fogott ki a hangos nevetésből. De lehetetlen is megőrizni a komolyságot, amidőn folytonosan Follinus, Dezséri, Polgár, Kassai, Szakácsné jóízű mókái kell hallanunk. Juhász Ilka különösen az első felvonásban bájos jelenség volt. Már első megjelenésekor zajosan megtapsolták. Vervevel játszott s szerepének minden részét érvényre emelte. Hangja tisztán esengett s oly szépen énekelt, hogy minden énekszámát megújrázták. Nagy tetszésben részesült a titkos rendőrök kupléja is, melyet Dezséri és Polgár utólerhetlen komikummal énekeltek. A helyi érdekű kuplékra olyan viharos újrázás támadt, hogy a derék komikusok alig győzték már hanggal. Ez operett tagadhatlan nagy sikere arra bírta az igazgatót, hogy vasárnap előadatja negyedszer is, mely alkalommal a keddihez hasonló alkalmi kuplékat fognak énekelni a titkos rendőrök.

Az „Ország-Világ“, ez a legszebb, legértelmesebb képes szépirodalmi hetilapunk minden számában sok érdekeseget és újat nyújt olvasóinak. Csak jól mondhatunk az előttünk fekvő legutóbbi 17-ik számáról is, melynek változatos tartalmából kiemeljük a következőket: A lap élén Rosebery lordnak,

az új angol miniszterelnöknek arcképét látjuk, tartalmas életrajz kíséretében. Vadnay Károlyt, a veterán szépirodát is megszólaltatta az „Ország-Világ“ Kossuth Lajosról közölvén tőle érdekes visszaemlékezését. Sata Nella, Pályiné, Major I. Gyula tollából látunk igen szép cikkeket, egy érdekes illusztrált novellát „Műtárlaton“ czimvel, alapos referátát a tavaszi képkiallításról Etustól Zenemű mellékletül Verő György „Virágcsata“ czimű pompás operettjének egy szép románczát adja. Költeményt Buday Lászlótól találunk benne Görög Lajos szép rajzával, továbbá báró Kemény Endrétől és Halasi Viktortól. Legérdekesebb a gazdag tartalmú számban „A hírlapírók sztrájkja“, több mint egy tucat arcképpel s a legjobb nevű journaliszták apró közleményeivel. „Az Ország-Világ“ ezenkívül állandóan közöl két regényt a hazai és külföldi irodalmi termelés legjavából s minden számában „Világ folyása“ czimben Adorján Sándor kitűnő tollából tisztelettel lefolyt hét eseményeiről. Illusztrációi magas nivón állanak s emellett, hogy művészi értékűek, mindig lépést tartanak az eseményekkel s az aktualitásra mindig nagy gondot fordítanak. Erős meggyőződésünk, hogy az „Ország-Világ“ van hivatva arra, hogy kiszorítsa a hasonló irányú külföldi képes lapokat. Szerkesztőjének Dr. Várad Antalnak a kitűnő íróknak ismert neve elég biztosíték arra, hogy az „Ország-Világ“ e czél felé a legjobb irányban halad s a legkényesebb igényeket is kielégíti. Az „Ország-Világ“ előfizetési ára egy évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt, mely összeg a kiadóhivatalnak (Budapest V., Hold u. 7. sz.) küldendő Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Mutatvány számokat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. Előfizethetni a hó bármely napjától.

Törvénykezés.

Loptak, hogy ihassanak. Stieb Jakab, Jung János, Holnbach Jakab és Vas János mekényesi svábok odahaza 7 rendbeli lopást követtek el s mivel a tetek sikerültek, vérszemet kaptak és elmentek vendégszerepelni Döbröközre és Mucsfára. A vezér Stieb Jakab volt, a ki egy vaskampót csinált és azzal nyitogatta ki a — pinceajtókat és behatolva mindenre kész társaival a pincekbe csak annyi liter bort loptak el, a mennyire épen szükségük volt, hogy egy jót mulassanak. Miután a borokat elvitték, illetőleg tolvajokhoz illően, sohasem feledekték el az ajtókat bezárni. A borok után egy kis mézre jött étvágyuk változatosság kedvéért. Stieb Jakab ki is pihatólt Mucsfán egy helyet, a hol pompás méz volt a kíváncsi szemek elől elrejtve. Kétszerre el is vitték a mézet, kóstolóra valót se hagyván a gazdának. A lopásokat oly ügyesen hajtották végre, hogy sokáig senki sem tudta őket fölfedezni. Ámde a sikertelenség nem vette el kedvét a csendőröknek, kik szorgalmasan kutatták, az ismeretlen tolvajok nyomait, míg végre az egyik csendőr a mézlopás helyén jó „nyom“ra talált. Az egyik tolvaj a mézes gödörbe lépett és a nyomok a Stieb házába vezettek. Azonnal letartóztatták társaival együtt, kik azonban konokul tagadtak. A tegnap megtartott végtárgyaláson aztán töredelmesen bevallották a lopásokat a részletekkel együtt. Csupán csak a borok jószágát kifogásolták, mert, mint állították, soha rosszabb borokat életükben nem ittak. A kir. törvényszék Cziglányi Béla elnöke alatt Stieb Jakabot 3 évi fegyházra, Jung János és Holnbach Jakabot 2—2 évi fegyházra, Vas Jánost pedig 9 hónapi börtönre ítélte el. Mindnyáján fellebbeztek.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ

Felolós szerkesztő:
PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések.

Irodai munkát vagy térképek készítését

elvállal Pécsen a délelőtti órákban egy az irodai teendőknél s térképészeten egy magyar hivatalos fogalmazásban jártas jó kézírású intelligens fiatal ember.

Czim a kiadóhivatalban, hova esetleg s mielőbbi szives ajánlatok kéretnek.

Az illető szabad ideje június hó 15-étől kezdve 3—4 hónapig terjed.

Könyvnyomda-
helyiségváltoztatás

A
Taizs Mihály-féle

Könyvnyomda

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő belhelyiségbe helyez-

tetett át.